ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1933 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 232

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ παραιάσεως τοῦ δικαιοστασίου ὡς πρὸς ὡρισμένας μόνον ὑποθέσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΔΞΗ' «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν, προθεσμιῶν καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5324 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16)17 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ δικαιοστασίου τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Χαλκίδος κλπ.», μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 192 ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1933 γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 640 τῆς 29 Αὐγούστου 1933 πρακτικὸν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον συντηρητικὸν καὶ ἀναγκαστικόν. Ἐξαιροῦνται αἱ διοικητικαὶ ἐκτελέσεις τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων δι' ἀπαιτήσεις αὐτῶν ὑπερβαινούσας τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 δύναται ν' ἀνασταλῇ καὶ ἡ κήρυξις πτωχεύσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμὰς καὶ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει ἄλλην ἀκίνητον περιουσίαν. Ἐκ περιπτώσει ἀμφισβητήσεων ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαίνεται μετὰ προηγουμένην πάντοτε πρόσκλησιν τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου.

2. Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 53 καὶ ἑπομ. τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» μεσεγγύησις, ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμάς, ἐφ' ὅσον ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κρίνει ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας, τῶν διαφόρων τοπικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐπικρατούσης κρίσεως συντρέχωσι λόγοι μὴ ἀμέσου καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, τοὺς ὁποίους οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ ἢ ν' ἀποφύγῃ, ἢ πιθανολογεῖται ὅτι τὸ ἀκίνητον ἐκποιούμενον ἀναγκαστικῶς δὲν θέλει ἀποφέρει ἐκπλειστηρίασμα ἀνώτερον τῶν 7)10 τῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κατασχέσεως ἢ ἄλλης ἰσοδυνάμου πράξεως ἀξίας αὐτοῦ. Ἡ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως δὲν παρέχεται, ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι συνεπείᾳ ταύτης θὰ ἐπήρχετο κατὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν οὐσιώδης μείωσις τοῦ προσδοκωμένου ἐκπλειστηριάσματος. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν χορηγῶν τὴν ἀναστολὴν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὡς ὅρον τὴν καταβολὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, ἢ καὶ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐφάπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ κινητῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος κρίνει ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας, τῶν διαφόρων τοπικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐπικρατούσης κρίσεως συντρέχουσι λόγοι μὴ ἀμέσου καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, τοὺς ὁποίους οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ ἢ νὰ ἀποφύγῃ, ἢ πιθανολογεῖται ὅτι ἐκ τῆς ἐκποιήσεως θέλει ἐπέλθει ὑπέρμετρος βλάβη τοῦ ὀφειλέτου.

2. Ἐπὶ ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ λόγου τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἀναστολὴς τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν μέχρι τριῶν μηνῶν ἐν συνόλῳ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς τῶν δεδουλευμένων ἐνοικίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἡ ὡς ἄνω ἀναστολὴ δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ μέχρις ἓξ μηνῶν, ἂν ἡ μεταφορὰ τῶν μηχανημάτων εἶναι δυσχερής.

Ἄρθρον 4.

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 ἐξαιροῦνται τῆς ἀναστολῆς αἱ διοικητικαὶ ἐκτελέσεις τοῦ Δημοσίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ὅμως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐξ ἐνοικιάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων χρήσεως 1931—32 δύναται ν' ἀναστέλληται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον ἀναγκαστικὸν καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐν γένει ἐκτέλεσις μέχρι ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ 1)6 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπέβαλεν ἐμπροθέσμως τὴν περὶ μειώσεως αἴτησιν κατὰ τὸν νόμον 5495 τοῦ ἔτους 1932. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἶναι ἐξησφαλισμένη δι' ἀναλόγου ἐγγυήσεως ἢ ὑποθήκης, χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ τοιαύτη ἀναστολὴ μέχρι τέλους Μαρτίου 1934.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1—3 ἀναστολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἀλλὰ πάντως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς. Εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἡ ἐκτέλεσις χωρεῖ ἅμα τῇ ἐπιδόσει τῆς ἐπιταγῆς, ἡ ἀναστολὴ δύναται νὰ χορηγῆται καὶ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης.

Ἄρθρον 6.

1. Κατ' ὀφειλετῶν μεταρχομένων κατ' ἐπάγγελμα οἱανδήποτε ἐμπορίαν ἢ βιομηχανίαν ἢ ἄλλο παρεμφερὲς βιοπεριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀπαγορεύεται μέχρι τέλους Μαρτίου 1934, ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις, ὡς καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀρξαμένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ὀφειλέται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι καὶ οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐγγυηταὶ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν, ἢ οἱ ἐκ συναλλάγματος ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποσχέσει οἱοιδήποτε συνυπόχρεοι μετ' αὐτῶν, ἀδιαφόρως πρὸς τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν κατοικίαν των, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἢ συνοφειλετῶν τούτων.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 6 ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος, κρίνει περὶ τῆς παροχῆς ἀδείας πρὸς ἐκτέλεσιν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους τῆς μὴ ἀμέσου καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, ὡς ἐκ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, τῶν διαφόρων τοπικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐπικρατούσης κρίσεως, τὰς ὁποίους ὁ ὀφειλέτης δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ ἢ ν' ἀποφύγῃ, ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν συνεπείᾳ τῶν αὐτῶν λόγων οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὅρους εἰς τὸν ὀφειλέτην πρὸς καταβολὴν ἢ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἢ καὶ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως.

Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται πάντοτε καλουμένου τοῦ ὀφειλέτου ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 περιορισμοὺς ὑπάκεινται καὶ αἱ ἀπολαύουσαι οἱουδήποτε προνομίου ἢ ἐξαιρετικοῦ δικαίου Τράπεζαι, πλὴν τῆς Ἀγροτικῆς, ὡς ἐπισπεύδουσαι δανειστριαι ἐπὶ τῇ βάσει οἱουδήποτε τίτλου ἄνευ διακρίσεως.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6—8 ἐφαρμόζονται μόνον ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης καὶ τῶν Πρωτοδικείων Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας, Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης, Ἠλείας, Λαμίας, Λεβαδείας, Χαλκίδος, Παρνασσίδος, Σάμου, Ρεθύμνης, Κορίνθου, Λευκάδος, Ροδόπης, Μεσολογγίου, Χανίων, Θεσσαλονίκης, Φλωρίνης, Βερροίας, Πατρῶν, Τριπόλεως, Μυτιλήνης, Χαλκιδικῆς, καὶ τῶν Εἰρηνοδικείων Ἄργους καὶ Ξάνθης, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μόνον διὰ τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπὶ συμβολαίων συνομολογηθέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ὧν παραχωρεῖται ὑπὸ οἱανδήποτε νομικὴν μορφήν, ἡ χρῆσις ἢ ἡ κατοχὴ μηχανημάτων, αὐτοκινήτων, ἢ ἄλλων κινητῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ἢ τὸν ὅρον νὰ καταστῇ κύριος αὐτῶν ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις ἅμα τῇ ὁλοσχερεῖ ἐξοφλήσει διὰ δόσεων εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἢ ἐν γένει εἰς ξένον νόμισμα εἰς τρέχουσαν ἀξίαν, ἢ καὶ εἰς δραχμάς, τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις τούτοις ὡς τιμήματος ἢ ἄλλου ἀνταλλάγματος καθοριζομένων ποσῶν, ἀπαγορεύεται καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεως μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 προσφέρεται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίσεος τῶν ὀφειλομένων δόσεων καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἑκάστοτε ληξιπροθέσμων τοιούτων, τοῦ δ' ἑτέρου ἡμίσεος εἰς ἴσας τὸν ἀριθμὸν δόσεις, ἀρχομένης τῆς πρὸς καταβολὴν τῆς πρώτης αὐτῶν προθεσμίας ἀπὸ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶχε συμβατικῶς καθορισθῇ ὅπως καταβληθῇ ἡ τελευταία δόσις.

2. Ἐὰν οἱαδήποτε διαφωνία ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ὁ Πρόεδρος, δέον οὗτος νὰ ἐπιδιώκῃ πρὸ παντὸς συμβιβασμὸν τῶν διαφερομένων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 12.

Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία καὶ ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὡς ἐπίσης ἀναστέλλεται καὶ ἡ λῆξις πάσης σχετικῆς παραγραφῆς, ἐπὶ ὑποθέσεων, αἵτινες ἔχουσιν οἱανδήποτε σχέσιν πρὸς τὸν νόμον 987 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 Ν. Διατάγματος περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910, καὶ τὸν νόμον 1414 «περὶ ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 987», ὡς καὶ ἡ ἐξάλειψις τῶν σχετικῶν ὑποθηκῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ὑποθέσεις αἱ ρυθμισθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) 1931 Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης».

Ἄρθρον 13.

1. Μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 ἐπὶ πάσης ἐννόμου σχέσεως συναφθείσης ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως ἢ κατὰ τὸ στάδιον τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς, καθ' ἣν ἐναγόμενοι ἢ ὀφειλέται εἶναι ὁμογενεῖς ἀνταλλαγέντες, ὡς καὶ πολῖται Ἕλληνες καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1922, ἢ Ἕλληνες ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκατεστημένων (ἐταμπλὶ) ἀπόντες ἐκεῖθεν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἢ καὶ μετ' αὐτὴν ἀναχωρήσαντες, ἐὰν ὁ ἐνάγων εἶναι πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν διαμένον ἢ ἑδρεῦον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀναστέλλεται ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐν γένει, ἀπαγορεύεται δὲ καὶ ἡ ἐρημοδικία μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ ὁρίου.

2. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναστολῶν καὶ ἀπαγορεύσεων αἱ δίκαι α') περὶ διαζυγίων, διατροφῆς, ἐπιμελείας, ἀνατροφῆς καὶ διεκδικήσεως τέκνων, β') περὶ ἀπαιτήσεως καὶ ἐπιστροφῆς προικώων κινητῶν, γ') περὶ κλήρου, δ') περὶ διανομῆς κινητῶν, ε') περὶ κύρους ἢ μὴ διαθηκῶν καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν, στ') κατὰ τῶν τέως ἐν Τουρκίᾳ Κοινοτήτων, Ἐφοριῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξαιρεθῶσι τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ΔΞΗ' ὑποθέσεις καθ' ἃς ἐνάγοντες εἶναι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανομένων.

Ἄρθρον 14.

1. Δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἐν συνόλῳ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἡ ἐνέργεια πλειστηριασμοῦ καπνῶν ἐμπορικῶς ἐπεξειργασμένων εἴτε κατ' ἐμπόρων εἴτε κατὰ συνεταιρισμῶν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἀναστέλληται μέχρι τέλους Μαρτίου 1934, ἐφάπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἡ ἐνέργεια πλειστηριασμοῦ ἐμπορικῶς ἐπεξειργασμένων καπνῶν ἐνεχυριασθέντων πρὸ τοῦ 1930, εἴτε κατ' ἐμπόρων εἴτε κατὰ συνεταιρισμῶν, καὶ ἂν ἔτι ἡ εἰς ἣν ἀφορᾷ τὸ ἐνέχυρον σύμβασις συνωμολογήθη μεταγενεστέρως. Ἡ ἀναστολὴ τοῦ πλειστηριασμοῦ δὲν παρέχεται, ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι συνεπείᾳ ταύτης θὰ ἐπήρχετο κατὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνέργειαν αὐτοῦ αἰσθητὴ μείωσις τοῦ προσδοκωμένου ἐκπλειστηριάσματος.

3. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Αὐγούστου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΣΠ. ΓΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ